

PATENTNI SPIS BR. 4498

Constant Adrien Van Bourgonier i Prosper Casimir Schalckens,
Borgerhout—Anvers, Belgija.

Elastičan točak.

Prijava od 13. oktobra 1925.

Važi od 1. aprila 1926.

Ovaj se pronalazak odnosi na elastičan točak, koji je naročito namenjen da zameni obične pneumatičke bandaze za automatska kola.

Ovaj točak odlikuje se time, što se za isti upotrebljuju već postojeći delovi točka, kao što su omoti običnih bandaza, čija se samo unutarnja konformacija menja po mogućstvu što manje.

Cilj je pronalasku da da elastičan točak, koji neće biti izložen materijalnoj povredi, što bi izazvalo nadimanje ili spljeskavanje bandážnog omota sa svima posledicama opasnim po kola. Ova opasnost vazda postoji za pneumatične bandaze, pošto je vazдушna komora nedovoljno štice na omotom. Kod ovog točka, primeniće se elastični delovi, koji primaju udare u radialnom pravcu točka i ovi elastični elementi biće štice i vođeni od čvrstih i utvrđenih delova. Oni se delovi mogu lako postavljati i skidati i isti služe, u isto vreme sa ivicom oplata za utvrđivanje bandážnog omota. Ovi elastični elementi sa svojim vođicama, potpuno su zatvoreni tako da točak po pronalasku ima spolja isti oblik kao i ranije.

Kao primer, ovde su opisana tri primera izvođenja točka ove vrste u vezi sa slikama u priloženom nacrtu.

Slika 1 je prednji vertikalni izgled elastičnog točka po pronalasku, pri čem su izvesni delovi prelomljeni, da bi se mogla videti unutarnja konstrukcija.

Sl. 2 je presek po jednom prečniku točka.

Sl. 3 i 4 odgovarajući izgledi u vertikalni i u preseku točka po pronalasku, ali gde je unutarnji elastični deo načinjen od kore iz kaučuka, koja je ispunjena vazduhom ili kakvim drugim gasom.

Sl. 5 je vertikalni izgled jedne varijante izvođenja, gde su izvesni delovi prelomljeni da bi se bolje video unutarnji raspored.

Sl. 6 je radialni presek po liniji VI—VI iz sl. 5.

U sl. 1 i 2 točak je načinjen kao i svaki običan točak, sa glavčinom P, paocima R i oplatom D. Ova oplata D ima prstenastu uzengiju D¹, koja čini celinu sa oplatom i koja u radialnom preseku zaklapa prav ugao sa oplatom D t. j. nalazi se u ravni normalnoj na ravan u kojoj je obim oplata. Uzengija D¹ obrazuje sa sličnom prstenastom uzengijom E, koja je prvenstveno pokretna vodne elemente za elastičan deo točka. Ovaj element načinjen je od elastičnog prstena podesnih dimenzija i koji se podešava između oba vodna krila, koja su obrazovana uzengijama D¹ i E. Prema tome treba načiniti elastičan element B C, tako da prima ove udare ili pritiske u radialnom pravcu i toga radi su B i C jednim delom vođeni uzengijama D¹ i E a s druge strane žljebom A' podesne dubine, i stavljeni u telu omota A. Omoti treba da imaju unutarnja pomenuta vodila A' bilo udaranjem žljeba oblika U po celom unutarnjem obimu omota, bilo upotrebom garnitura ili rebra po unutarnjoj površini tog omota. Vodne uzengije D¹ i E idu do izvesne dubine u omotu A i da bi spre-

čile da pritisci, upravljani koso na A, ne bi izvili elastične elemente B i C van radialnog pravca, pojas B načinjen tako, da se može radialno sabijati i ispravljati, ali ne i bočno. Ovaj se pojas n. pr. gradi od prstena od gume, u koje je uturen deo od metalnog lima, tkiva i t. d., dok pojas C ima veću elastičnost, tako da se ovaj može sabijati i ispravljati u većoj meri da bi mogao primati sve udare. Pojas C može se graditi n. pr. od gume sa većim brojem rupa, da bi bio lak i vrlo elastičan (stišljiv). Ovaj pojas C može se tako isto praviti i od mekane gume gumenog krepa i od svakog drugog podesnog materijala. Naravno, pojas C može biti obična vazдушna komora, koja se puni sabijenim vazduhom ili čime drugim i ista će biti sa sviju strana, kao što se vidi iz sl. 3 i 4. Tako isto B i C mogu se graditi od jednog komada, pri čem je unutrašnja polovina vrlo elastična a spolja se pravi krutom, podesnim načinom, da bi se izbegla bočna pomeranja. Elastični elementi B i C mogu ležati slobodno između vodnih uzengija D¹ i E. Ali bolje je u praksi ako se pomenuti element održava elastičnim na mestu pomoću klinova G, koji istovremeno služe da drže i vice oplata F na uzengijama D¹ i E i prema oplati D točka. Vidi se da su dna omota A hermetički uklještena između F i D¹, E, tako da je elastični element potpuno zaštićen od pranja i ozleda. Da bi se vodne uzengije D¹ i E držale na podesnom odstojanju mogu se predvideti ušice ili zaglavke, koje opasuju zavrtnje G, i koje su raspoređene između pomenutih uzengija i u otvorima na prstenu C. Jasno je da montiranje elastičnog točka ne zadaje teškoće da se može sklopiti za vrlo kratko vreme i pod uslovima potpune sigurnosti. Svi udari proizvedeni na A prenose se kompresijom u radialnom smislu B, da bi ih primio C, čija je elastičnost proračunata tako, da glavčina ne može preneti udar na osovinu točka. Kad se točak jednom utvrdi on može služiti dok se potpuno ne poaba omot A, i ovaj se samo zameniti može.

U sl. 5 i 6, pokazani su odgovarajući izgledi drugog oblika izvođenja, koji je naročito praktičan i prost. Elastični element načinjen je ovde od prostog prstena B, podesne elastičnosti, i raspoređen između vodila D¹ i E.

Predviđeni su radialni procepi H i H' u celom telu ovog elastičnog elementa, i šta više ima i bočna izdubljenja K i s jedne i s druge strane. Radialni procepi H načinjeni su tako, da guma ostavljena između dva uzastopna procepa, sa oblikom sličnim pravougaonom paralelopipedu, dok procepi H imaju dubinu u radialnom smi-

slu, koja odgovara skoro debljini elementa B, pri čem krivi deo B' uspostavlja vezu između gumenih delova, koji rastavljeni pomenutim procepima. Međuprocepi H' imaju manju radialnu dubinu nego H. Metalni delovi M, oblika U leže na oplati u odnosu na procepe H i obuhvataju pojas B, obezbeđujući utvrđen položaj pojasa B posle zatezanja zavrtnja N, koji prolaze kroz delove M oblika U. Organ O sprečava vrtnje delova M oblika U time što ulazi u uzengiju. Ova konstrukcija dopušta da se elastične mase B mogu sabijati i ispravljati na sve četiri strane i da se pritisak na omot A može preneti na više delova (komada) od elastičnog materijala, koji se odvojeno mogu uvijati tako reći u svakom pravcu, da bi uništavali udar.

Ovaj oblik izvođenja ima tu dobru stranu, što daje maksimum i elastičnosti sa minimumom konstruktivnih delova.

Patentni zahtevi:

1. Elastičan točak, sastavljen od glavčine P, paoka R i oplata D, naznačen time, što je prstenasti elastičan element B—C raspoređen na oplatu D između dveju krutih vodnih uzengija D¹—E, koje su utvrđene na ivicu oplata, pri čem su elastični element i vodne uzengije pokrivene omotom A običnog bandaza, čija su tla stegnuta između spoljne strane uzengija i pokretnih ivica oplata F.

2. Elastičan točak po zahtevu 1, naznačen time, što se elastičan pojas B—C vodi po spoljnom obimu žljebova A, koji je predviđen u telu hodnog pojasa omota A, da bi se udari primali radialno a da se elastični element ne može bočno izvijati.

3. Elastičan točak, po zahtevima 1 i 2, naznačen time, što elastičan prsten ima jedan prstenasti elastičan element, koji je načinjen od gumenih pojasa B—C, koncentričnih, koji imaju razne stepene elastičnosti.

4. Elastičan točak, po zahtevima 1 i 2, naznačen time, što ima elastičan element načinjen od komore C za sabijeni vazduh ili kakav drugi gas.

5. Elastičan točak, po zahtevima 1 i 2, naznačen time, što ima elastičan element načinjen od punog prstenastog gumenog pojasa B, koji je izdvojen u komade radialnim procepima H, koji naizmenično imaju dubinu, koja je skoro velika kao i telo pojasa B, a drugi procepi H' su manje duboki, pri čem su predviđena tela M za utvrđivanje pomenutog elementa za oplatu pomoću zavrtnja G, koji u isto vreme drže ivice oplata F, koje opkoljavaju dno omota A.

Fig. 1.

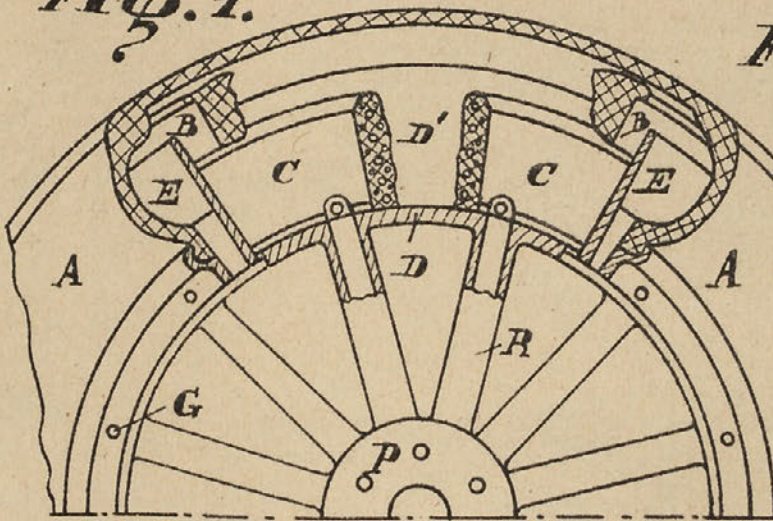

Fig. 2.

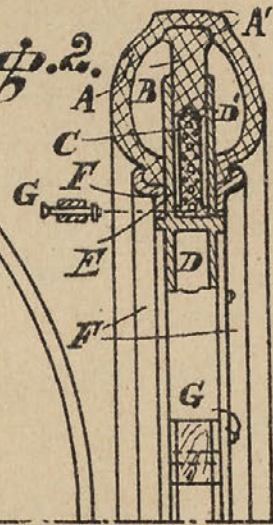

Fig. 3.

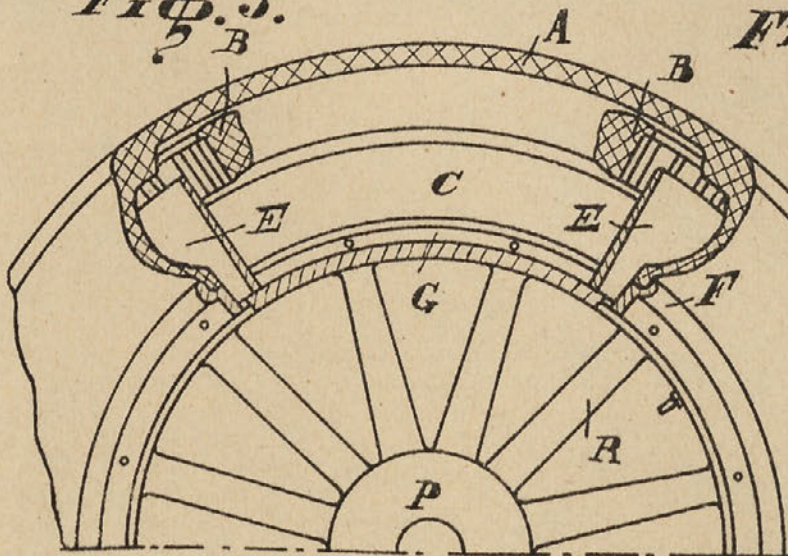

Fig. 4.

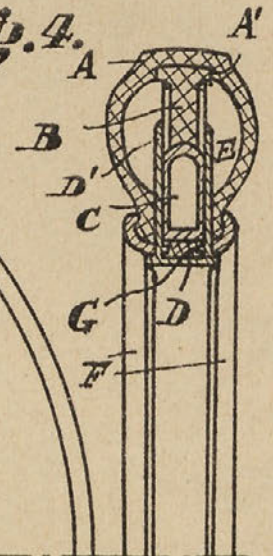

Fig. 5.

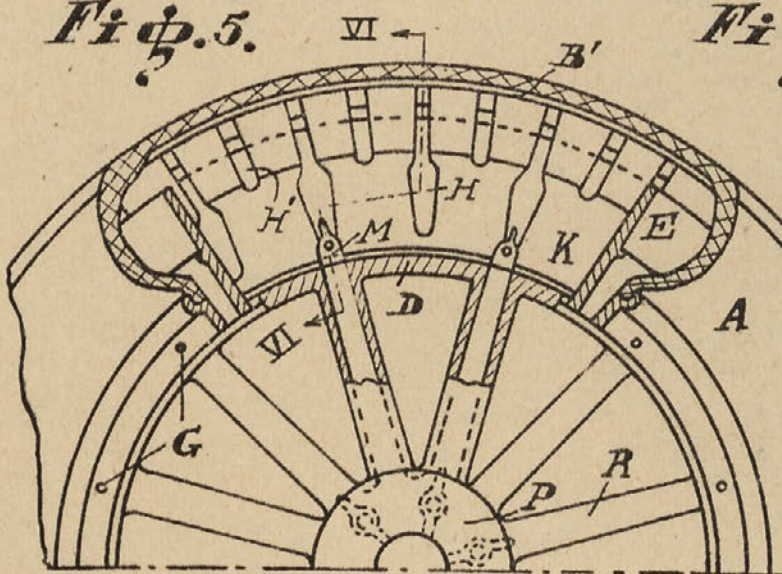

Fig. 6.

